

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י
מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים
עתיסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות..... 5:38
מוצאי שב"ק לר"ת..... 7:29
שיעורים כסדרן [שמיני עשרת]
נ"ך..... איוב ל"א
בבלי..... עירובין ס"ב
ירושלמי..... מגילה ב'
תוספתא..... סוטה ח'
רמב"ם..... ברכות ג'

שעה 10, גליון 3 (468)

שמחת תורה, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש מספר

לרקוד עם התורה הקדושה

הרמב"ם הקדוש כותב (הלכות לילב, פרק ח', הלכה ט"ו) שיהודי צריך לשמוח מאד עם המצוות שהוא מקיים, הוא צריך להיות שמח מאד בזה שהוא עובד את השם יתברך, ומי שלא שמח בעבודת השם שלו, עלול לקבל על זה עונש גדול, כמו שאומר הפסוק בתוכחה, שכל העונשים הקשים באים בגלל שלא עובדים את השם יתברך בשמחה ובלב שמחה, כמו שכתוב (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". ומי שמתגאה ולא נאה לו לשמוח בעשיית המצוות

ספור על הפרשה

ומתוקים מדבש ונפת צופים

הגאון רבי שמעון שוואב וצ"ל נסע בכחורו מארצות הברית לפולין ללמד תורה בישיבת מיר, בדרך הפניה החליט לעבור דרך העיר ראדין לפגוש את מרן הקפץ חיים וצ"ל ולהתברך בברכה. אצל הקפץ חיים זה היה מאד חשוב פשרא בחור מתמיד שלומד, ובפרט שהפחור הטליל בדרך מאמריקה לאירופה כדי ללמד תורה, לכן הוא מאד קרב אותו והזמינו לשבת בביתו.

הייתה אז פרשת בשלח, שבת שירה, כשקוראים בפרשה על המן, בסעודה הקפץ חיים זי"ע דבר על המן, הוא נשק את אצבעותיו באהבה וחביבות והיה בהתפעלות מהמן, ואמר "מן מן! איזה טעמים טובים היתה למן! הרי יכלו להרגיש את כל הטעמים שבעולם במן!"

רבי שמעון ישב בשלחן הוא היה בחור סקרן, ואזר אמץ ושאל את הקפץ חיים, "ימה עם אחד שלא רצה להרגיש שום טעם במן, מה הוא הרגיש?"

הקפץ חיים אמר לו כך, "תראה, בתורה יש גם את כל הטעמים שבעולם, יש פשט רמז דרוש וסוד, אחד יותר אוהב ללמד בעיון והשני יותר בפשטות, אחד אוהב ללמד פשוט פשט והשני אוהב יותר מדרשים ופולילים, אחד אוהב דרוש והשני אוהב לחדש לבד חדושים, יש הרבה חלקים בתורה וכל אחד יכול למצוא את הפנה שהוא אוהב ולקבל מזה חיות הוא יכול להרגיש בתורה טעמים נפלאים וטעמים".

הקפץ חיים נשק את אצבעותיו שוב בחביבות ואהבה והמשיך, "תורה תורה! איזה טעמים נפלאים יש בתורה הקדושה! אפשר להרגיש בתורה את כל הטעמים שבעולם! אבל יש אנשים וגם בחורים בישיבה שמסתובבים ברקנות, הם מבלים את הזמן בהבלים, כמה שיגידו להם שהתורה מתוקה וטובה, הם לא מרגישים שיש בה טעם..."

רבי שמעון כבר הבין היטב את התשובה לשאלתו, שמי שלא היה לו שכל לבחור בטעם טוב שרצה להרגיש במן, לא הרגיש טעם בזה, ואותו דבר בתורה הקדושה, אם מישוהו לא רוצה להרגיש בטעמה, הוא לא ירגיש כלום, והוא מפסיד הרבה דברים טובים שהיה יכול ללקק בהם את אצבעותיו, אחד שיש לו ישוב הדעת והוא יתחיל ללמד את התורה הקדושה, אז הוא כבר ירגיש את הטעם הטוב בתורה הקדושה.

וזה שאמרו חז"ל (מכילתא, בשלח) "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן" כשיהודי זוכה ללמד את התורה הקדושה, יכול

מילה טובה

מקבל מרבנו הקדוש שבשמיני עשרת מחלקים פרנסה מן השמים לכל אחד לכל השנה, בשמיני עשרת אומרים "תפלת גשם" מבקשים מהשם יתברך על הגשם, וזה אותו דבר כפרנסה (תענית ג'), כי כל ההצטרכויות של האדם צומחים על ידי גשם. בגלל זה טוב מאד לנצל את הזמן המיוחד, את העת רצון ולבקש על פרנסה בשפע גדול לכל השנה.

האמת היא כשמבקשים להשם יתברך על פרנסה, זה הרי גם תפלה שלא נכעס, ושלא נתעצבן, רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן ס"ח) שפרנסה תלויה בכמה ששומרים לא להיות בכעס, לפני שרוצים לשלח פרנסה לאדם מהשמים, מנסים אותו קודם עם נסיון של פעם, שולחים לו משהו שיוכל להכעיס אותו, ואם האדם נופל ומתעצבן, אז הוא מאבד את הפרנסה, כמו שהפסוק אומר (איוב י"ח, ד') "טרף נפשו באפו", אבל כשהאדם מחזיק ראש, ומתאפק ולא מתעצבן, אז הוא מקבל שפע גדול של פרנסה.

לכן צריכים לבקש מהשם כל הזמן, ובמיוחד בעת הרצון של שמיני עשרת, שנזכה להיות בן אדם רגוע ושליו, שלא נתעצבן אף פעם, וכך נזכה אוטומטית גם לפרנסה ברוח.

צריכים לזכור מה שרבנו אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן ס"ט) שהפרנסה מגיעה לאדם רק בזכות האיש, ובאמת זה הולך ביחד עם מה שרבנו אומר בתורה הקודמת (שם, סימן ס"ח) שעל ידי פעם מאבדים את הפרנסה, כי כשהאדם בבית עם אשתו, יכול להיות לו הרבה פעמים נסיונות לכעוס, לא הכל בבית מסדר כמו שהוא רצה, וכן הלאה יש מספיק סבות שהאשה יכולה להביא את האדם לכעוס.

מה לא עושה בן אדם עבור פרנסה? שוה להתאפק ואף פעם לא לכעוס, במיוחד לא בבית על האשה, וכך יהיה לו פרנסה בשפע ללא בעיות, ואדרבא, האדם צריך להתאמץ לכבד את אשתו ולהעריך אותה, וזה מביא עשירות גדולה, כמו שרבה הזכיר לאנשי מחוזא (ב"מ ט). "תכבדו את הנשים ותהיו עשירים".

לכן, בשעת שאומרים את "תפלת הגשם" זה עת רצון גדול להתפלל להיות בן אדם רגוע ואף פעם לא לכעוס, לכבד את האשה ולא לצער אותה, ולהתפלל על פרנסה בקלות בשפע גדול לכל השנה.

(קוונטרס שמחת תורה)

שאלות ותשובות ברסלב

מתי עוברים על פרישיות וזאת הברכה ובראשית?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך השם שעכשו נהיה השנה הראשונה בחיים שלי שזכיתי לעבור אל כל הפרשיות שנים מקרא ואחד תרגום! תורה רבה על החזיק, ואני יכול להגיד שהשם יתברך עזר לי שהבנתי תשעים וחמש אחוזי ממה שלמדתי, כולל גם את הפרשיות הקשות, לדגמה פרשת תרומה ותצוה איך שבונים את המשכן, ופרשת ויקרא שלומדים מהקרבנות, ממיד חשבתי שזה כל כך קשה ואני אף פעם לא יבין את זה, וברוך השם זכיתי ללמד את זה ולהבין, רצייתי לשאול מה אני עושה עם הפרשיות

למעשה הוא חוטא ושוטה, ועליו אומר הפסוק (משלי כ"ה, ו) "אל תתהדר לפני מלך", ולהפך, מי שלא מסתכל על כבוד עצמו, והוא שש ושמח ורוקד עם השם יתברך ותורתו, לאדם הזה יש את הכבוד האמתי, אותו יהודי צריך להעריך, כמו שאומר דוד המלך (שמואל ב' ו, כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", כאשר נשאו את הארון הקדוש היה דוד המלך רוקד ומפזז ושמח עם השם יתברך, כמו שאומר הפסוק (שם, ט"ו) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", לא ענין אותו שמסתכלים עליו בבוז, ולא ענין אותו שהוא מתבזה, הוא רק שמח ורקד עם השם יתברך לכבוד התורה הקדושה.

כאשר מגיעים להקפות, כשיהודים ששים ושמחים ורוקדים עם השם יתברך ותורתו הקדושה, אסור ליהודי להתבייש לרקד ולהצטרף לשמחה, לא לשבת בצד ולהסתכל איך הוא רוקד, אלא להפנס פנימה ולרקד יחד עם כל היהודים ולשמוח ולהודות להשם יתברך. ואפילו שאדם מפחד שיסתכלו עליו כעל טפש כי הוא רוקד כל כך חזק אסור לו לשים לב לזה.

רבנו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", זו מצוה גדולה להיות שמח בכל עת ובכל מצב, ורבנו הקדוש מאריך שם שאפילו אם עוברים על האדם צרות וקשיים בחייו, בכל זאת הוא צריך להתאמץ ולהשתדל בכל כוחותיו להיות תמיד רק בשמחה, ואפילו במלי דשטותא, העקר שיהיה שמח.

רבי נתן מסביר את זה (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד', אות ה') שכאשר יהודי באמת ידע ויבין כמה השם יתברך אוהב אותו, וכמה הוא חשוב בשמים, כמה גדולה החשיבות של המצוות והמעשים הטובים שלו, כמה הוא יקר בעיני השם יתברך רק בגלל היותו יהודי; מזה בלבד הוא היה כל כך שמח, שהוא לא היה פוסק מלרקד ולשמח כל היום.

אך לצערנו אנחנו בגלות, אנחנו רחוקים מהשם יתברך, אנחנו לא מרגישים שהשם יתברך אתנו ואת גדל האהבה שהוא אוהב אותנו, לכן אנחנו חייבים לעשות את כל העצות והדרכים שביכולתנו ובלבד שנהיה בשמחה. וברגע שיהודי שמח הוא נעשה קרוב להשם, הוא מתחיל להרגיש את השם ואז הוא כבר שמח עם השם יתברך בעצמו.

פעם אחת, תלמידו של רבי נתן פגש אותו משתתף בחתונה של קרוב משפחה רחוק שלו, והוא ראה שרבי נתן שמח ורוקד מאד, ואותו התלמיד לא היה מסוגל להבין מדוע רוקד רבי נתן כל כך הרבה בשמחה גדולה, היה מדבר בסוף הכל בקרוב משפחה רחוק של רבי נתן והוא לא היה בידידות מיחדת עם המחונתנים. רבי נתן הסביר לו שהוא בכלל לא רוקד בגלל החתונה, אלא הוא רוקד כי הוא שמח ורוצה להודות להשם שהוא יהודי, ועל שהוא זוכה לעבוד את הבורא יתברך, אלא שאם הוא יתחיל סתם כך לרקד באיזה יום בהיר זה יכול להראות מוזר, אך אם יש לו הזדמנות כה טובה לרקד מכיון שהזדמן לחתונה - אם כן יש לו כבר את כל הסבות לרקד והוא כבר מנצל את ההזדמנות עד תמה...

פעת כאשר אנחנו עומדים בהקפות הקדושות נותנים לנו את ההזדמנות לרקד ולשמוח עם התורה הקדושה ועם השם יתברך, הבה ננצל את ההזדמנות כמו שצריך ולא נסתכל על אף אחד ועל שום דבר שבעולם, רק נרקד ונשמח עם כל הכח.

רבי נתן מבאר באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד') שכל אדם עם מעט שכל, אפילו גוי, אם הוא יתבונן היטב הוא יגיע למסקנה שבעיני העולם הזה אין במה לשמוח. העולם מלא בכל כך הרבה צרות ויסורים, כל אחד ללא יוצא מן הכלל מתיסר בעולם הזה בהרבה

ההרגיש בה את כל הטעמים הטובים כמו במן ממש. יהודי יכול לחשוב לעצמו, "לא, התורה לא מיעדת בשבילי, אני עובד קשה ואין לי זמן ללמוד, אין לי ראש טוב ואיני מבין את הלמוד, אני אדם בלי סבלנות ואין לי סבלנות לשבת וללמוד, אני ממילא לא זוכר מה שאני לומד, ואני אף פעם לא ארגיש את המתקנות שבתורה הקדושה" וכן הלאה לכל אחד יש את התרועצים שלו, למה התורה היא לא בשבילו, אבל האמת היא שהקדוש ברוך הוא נתן את התורה לכל יהודי בלי הבדל, ולכל יהודי יש את הדרך איך יכול להיות לו שייכות עם התורה הקדושה, כל יהודי יכול לזכות ולהרגיש את המתקנות של התורה הקדושה, וזה יתן לו טעם וספוק בחייו.

רבנו הקדוש, נתן לנו "סדר דרך הלמוד" (שיחות הר"ן סימן ע"ו), דרך שבו כל יהודי יכול לזכות ללמוד את התורה הקדושה, שאפשר לומר את המלים של התורה אפילו אם לא מבינים מה שאומרים, ואפילו שלא זוכרים מה שלומדים, בדרך זו יכול כל יהודי ללמוד, אפילו כשיש לו ראש חלש, אפילו כשאין לו סבלנות, ואפילו שאין לו חברותא רגילה או מגיד שיעור, ואפילו כשאין מספיק זמן, צריך רק לפתח את החפשי, משניות, גמרא, מדרש, שלחן ערוך, וכן הלאה כל חלקי התורה הקדושה, ולהתחיל להגיד את המלים הקדושות, ועם זה ישנו את המצוה של למוד תורה, וזה מקדש את האדם ומקרב אותו להקדוש ברוך הוא.

את זה כל יהודי יכול להראות, לפחות כמה שורות של תורה בכל יום. רבנו הקדוש שאל פעם יהודי מדוע הוא לא לומד (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפ"ד), היהודי ענה שאין לו זמן ללמוד בגלל שהוא מאד עסוק בעסקיו, רבנו אמר לו שבכל זאת הוא צריך לנסות לגנב קצת זמן ללמוד, והסביר לו את מה שכתוב בכת"ל (שפת לא"א) כששואלים את האדם בעולם העליון "קבעת עתים לתורה?" בפשטות הפונה ששואלים את האדם האם הוא קבע זמן בכל יום ללמוד, אבל את המילה "קבע" אפשר לפרש גם כגנבה, כמו שאומר הפסוק (משלי כ"ב, כ"ג) "וקבע את קבעיהם נפש" זה בא לומר ששואלים את האדם האם הוא גנב קצת זמן ללמוד תורה.

כשיהודי שומע לעצמותיו הקדושות של רבנו, הוא יודע בעצמו איך ימיו ושנותיו ממשכיכים ללא כלום, יודע כמה זמן הוא מבלה, וכמה חלש הקשר שלו לתורה הקדושה, והוא לוקח את ה"סדר דרך הלמוד" של רבנו הקדוש ומקבל על עצמו לפתח כל יום את התורה הקדושה ולומר את המלים של התורה, הוא יכול לשמוח ולרקד באמת עם התורה, כיון שהוא יודע שיש לו דרך איך לנצל את השנה הבאה כמו שצריך, ולהיות מקשר לתורה הקדושה.

(קונטרס שמחת תורה)

קשיים ובעיות, ובאמת אין ממה לשמוח בכל עניני העולם הזה, ואפילו שעבר על האדם יום טוב והיתה איזו הצלחה, בדרך כלל זה מערבב עם הרבה קשיים וצרות.

הדבר היחיד שיכול לשמח את האדם בזה העולם זה רק אמונה. כשיהודי מאמין ויודע שהשם יתברך מנהיג את כל העולם, ואפילו המקרים שנראים לא טובים הם באמת רק לטובתו, והוא יודע שלא נשארים בזה העולם לנצח ויום אחד הוא יסתלק מהעולם הזה ורק אז מתחילים החיים האמתיים, אז תהיה לו מנוחה, אז הוא יקבל שכר על כל נקודה טובה שהוא הספיק לחטוף בעולם הזה, על כל מצוה שהוא קים בעולם הזה ועל כל פעם שנמנע מלעשות עבירה ועל כל מאמץ לקיים את רצון השם יתברך, רק אדם שחי כך יכול באמת להיות בשמחה.

מי שאין לו אמונה, הוא לא מאמין שהשם יתברך מנהיג אותו בכל צעד ושעל ולכל דבר שעובר עליו יש חשבון מדויק, הוא אינו מאמין שיש עוד עולם ששם מקבלים שכר על כל המעשים טובים שעשו בעולם הזה, לאדם כזה באמת אין במה לשמוח בעולם הזה, הוא עובר צרות ויסורים ואין לו עם מה להתנחם.

לכן אנו אומרים בהקפות את מזמור כ"ט בתהלים, שזה מסגל לסלק מאדם את הרוח שטות, את המחשבות הרעות שנוכנסו במוחו, כמו שרבונו אומר (ספר המדות, אות קליפה, סימן ו') "השבעה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". כי העצה היחידה להגיע לשמחה היא רק על ידי שאדם מסלק מעצמו את המחשבות הרעות של כפירה שנוכנסות במח. כל זמן שהרוח שטות נמצא בקרבן אין לו אמונה טהורה וברורה בהשם יתברך, אז הוא אף פעם לא יכול להיות בשמחה. וכן השם מ"ב שהוא "אנא בכח" גם מסגל לסלק מאדם את המזיקים הרעים שרוצים להכניס באדם כפירות ואפיקורסות רחמנא לצלן ולהרחיקו מהשם יתברך וכך למרר את חייו.

ישאל האדם, "אני יודע שרק עם אמונה יכולים להיות לי חיים טובים בעולם הזה, מה אעשה שלצערי אבדתי את אמונותי? קראתי הרבה דברים רעים, שמעתי הרבה דברי כפירה, ואני לא מרגיש יותר את השם יתברך, אני מרגיש כל כך רחוק מהאמונה הקדושה, מה עלי לעשות עכשיו?" לכן השם יתברך ברחמנותו עלינו שלח לנו את רבנו הקדוש, שיש לו את הכח לרפאות אותנו ולהוציא אותנו מהבוץ אליו נפלנו.

רבנו הקדוש ספר (ספורי מעשיות, מעשה ג') שהיתה בת מלך, שמלך אכזר רדף אחריה ורצה להורגה, והיא ברחה למבצר של מים, והמלך ירה בה בעשרה סוגי חצים, שהיה משיח בעשרה מיני סמים, וכך היא ברחה לתוך המבצר והתעלפה שם, ורבנו סים, "אני רופא אותה".

בת המלך היא כל יהודי, שאהוב אצל השם יתברך כמו בן יחיד, והמלך האכזר והרשע זה היצר הרע, הוא כזה רשע מרשע, הוא רק רוצה

וזאת הברכה ובראשית? לא אוכל לגמור את זה בשמחת תורה, וגם רציתי לדעת אם לומר את המלים של רש"י נקרא הפסק באמצע שעוברים על הפרשה.

ישר כח על התשובה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת האזינו, כ"ו אלול, שנת תשע"ו לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

מה טוב לך ומה טוב חלקך שאתה זוכה ללמד כל יום קצת חמש, ואתה עובר על הפרשה כל יום קצת - יום ראשון עד שני, יום שני עד שלישי, וכך הלאה.

בשור"ע נפסק (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור, מיום ראשון כבר אפשר להתחיל לעבור על הפרשה. המשנה ברורה מביא (שם) מהגאון מוילנה הקדוש זכר צדיק לברכה, שכך הוא נהג, בכל יום הוא עבר קצת על הפרשה: - ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכך הלאה. כשהולכים בדרך הזה, אזי עוברים על הפרשה כל שבוע, וכשמגיע סוף השנה זה שמחה גדולה שסיימו את כל החמשה חומשי תורה.

כמה טוב לך שאתה לומד גם רש"י בשלחן ערוך פתוב (שם, סעיף ב): "וירא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י", שירא שמים יעביר את הפרשה גם תרגום וגם רש"י. אתה לא יכול לשער את הגדולה של ללמד חמש רש"י, אומרים בשם השר שלום מבעלזא זכותו יגן עלינו שאמר "מי שילמד ויגמור כל שבוע חמש רש"י, אז הוא בטוח שישב בעולם הבא בהיכל של רש"י, גם פתוב מר' פנחס מקארין זכותו יגן עלינו שללמד כל שבוע חמש רש"י מסגל לאמונה, וכך גם אומרים בשם צדיקים על הלשון שכתוב במחבר: "וירא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י", שלמוד רש"י עושה את האדם שיהיה ירא שמים. אומרים בשם הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זכותו יגן עלינו, שאמר שביום שלומדים חמש עם רש"י בטוחים שבאותו יום לא יחטאו. כך גם ידוע שבעל התניא הקדוש זכותו יגן עלינו הנהיג סדר לתלמידיו שללמדו בכל יום חמש רש"י מחלק לכל השבוע, וכך נהגו כל האדמו"רי חב"ד וכך גם נוהגים היום חסידי חב"ד ללמד בכל יום חמש רש"י מחלק לכל ימי השבוע, כי זה מביא ליראת שמים.

כשעוברים על הפרשה ולומדים רש"י, זה לא הפסק. להפך, המצוה היא ללמד חמש עם רש"י. בכלל צריכים לדעת שאפילו שמפסקים באמצע יוצאים ידי חובה, כמו שראים בשלחן ערוך (שם): "מלמדי תינוקות אין צריכים לחזור ולקרוא הפרשה בשבת", כי הוא כבר למד את זה עם הילדים, רואים מזה, שאפילו שמפסקים ואפילו שלא אומרים את זה בטעמים גם יוצאים ידי חובה לכתחלה.

ידוע הספור אצל חסידי סאטמאר שהקדושת יום טוב זכותו יגן עלינו שלח את שני בניו - ה"עצי חיים" והבעל "דברי יואל" כשהם עוד היו מאד קטנים, שקבלו ברכה מהצדיק הקדוש רבי מרדכי'לע מנדבורנה זכותו יגן עלינו, הוא בירך אותם ואמר להם את המלים האלו: ילדים, תלמדו הרבה חמש רש"י, הפרתי גאונים גדולים שלא ידעו איפה השם יתברך גר, כי הם לא למדו חמש רש"י.

כך גם מספרים שהקדוש רבי מרדכי'לע מנדבורנה זכותו יגן עלינו היה פעם בעיר חוסט איפה שהערוגת הבושם היה הרב, והצדיק ר' מרדכי'לע הגיע לבקר את הערוגת הבושם, להערוגת הבושם זכותו יגן עלינו היה ישיבה עם כמה מאות בחורים, אז הוא בקש מרבי מרדכי'לע שיבקר בישיבה, ויראה איך שהם מתנהגים בצורה יפה ולומדים בהתלהבות, רבי מרדכי'לע הגיעה לישיבה לראות את הבחורים, פאשר יצא שאל אותו הערוגת הבשם: "נו, מה אתה אומר על הבחורים שלי?" ענה לו רבי מרדכי'לע: "אין להם יראת שמים!" כששמע זאת אז הערוגת הבשם הוא נבהל מאד והתפלא, איך זה יכול להיות? והוא שאל את הקדוש רבי מרדכי'לע: רבי, מדוע אתם אומרים כך?!" אז הוא ענה לו: "כי הם לא לומדים חמש רש"י!" הערוגת הבשם התפלא מאד על זה, אז והתחיל לחקור אצל תלמידיו אם הם גומרים כל שבוע חמש רש"י, והם ענו שלא, כי המבחן השבועי היה מתקיים ביום שישי בבקר, ולא היה להם זמן מתי לעבור על הפרשה, וכך הבין הערוגת הבושם שהרבי ר' מרדכי'לע יודע מה הוא מדבר, והנהיג בישיבתו שהמבחן יהיה ביום ראשון, ושלמדו כל יום חמש רש"י.

בנוגע למה שאתה שואל ממתי אפשר לעבור על הפרשה של פרשת וזאת הברכה: אפשר להתחיל ממתי שקוראים בתורה וזאת הברכה, לא צריכים לחכות עד שמחת תורה, וכן אפשר להתחיל פרשת בראשית מיום ראשון ואילך, לא צריכים לחכות לשמחת תורה. יש הרבה שלא אוזנים כך, אבל כך קבלתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו. מוהרא"ש היה חזק בזה שיתחילו לפני שמחת תורה לעבור על הפרשה של פרשת בראשית, כי רק מסתובבים וכך קוראים פרשת נח. כמה טוב ומה נעים לזה שלא נותן שירמו אתו ומתנהג בתמימות ובפשיטות הוא מאד יצליח. השם יעזר שתצליח בכל הדברים שלך.

פתיחה וחתמה טובה ושנה טובה ומברכת

(עצתו אמונה האזינו תשע"ו)

עוד מכתבים רבים מראש הישיבה שליט"א בכל

הנושאים, בקונטרס השבועי "עצתו אמונה"

כדי לקבלו התקשרו 052-7644-664

Breslev Center.com/answers

מתחילים דף חדש

רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ו) שאצל העולם שכחה הוא בעיה, אנשים מתלוננים שהם שוכחים דברים ויש להם צער מזה, אבל - אומר רבנו - אצלי יש לשכחה מעלה גדולה, אם האדם לא היה שוכח, הוא לא היה יכול לעבוד את השם כמו שצריך, הוא היה זוכר תמיד את כל הקשיים שעברו עליו, וזה היה מאד מפריע לו בחיים, אבל בגלל שהאדם שוכח, לכן הוא יכול כל הזמן להתחיל להתחיל, הוא יכול לשכח הכל את מה שעשה עד עכשיו, ולהתחיל בהתחדשות חדשה.

במיחד כשמגיע ללמוד תורה, ליהודי יכול להיות חלישות הרעת שהוא שוכח כל מה שהוא לומד, מביא רבנו את המדרש (ויקרא רבה י"ט, ב') משל לאחד ששכר פועלים שימלאו לו דודים אבל בדודים היה חורים ומה שהכניסו שם מיד נזל החוצה, הפועלים הספשים חשבו לעצמם הואיל ונזל כל מה שמכניסים שם, אז חבל על העבודה: אבל הפועלים החכמים אמרו, "מה מענין אותנו שזה נזל החוצה? אנחנו מקבלים תשלום על כל יום שאנחנו עובדים, אנחנו נקבל את שכרנו אפילו שלא ישאר כלום בדוד. אותו דבר עם התורה הקדושה אפילו כשהאדם שוכח את כל מה שהוא לומד, הוא יקבל הרבה שכר מהשם ותפרוץ על כל מילה שהוא זכה ללמוד את התורה הקדושה בזה העולם. השם יתברך עשה במיוחד שישפכו מה שלומדים, כדי שיהיה לו תמיד חיות וחשק ללמוד את התורה הקדושה (קהלת רבה א', ל"ד).

לכן עכשיו הוא הזמן לשכח כל מה שעשו עד עכשיו, ולהתחיל עם חיות מחדשת ללמוד את התורה הקדושה. התורה נגמרת עם המלים (דברים ל"ד, י"ב) "לעיני כל ישראל", אומר על זה רש"י שמשו רבנו שבר את הלוחות, וזה עשה שישפכו את הלמוד (עין ברכות ח'). ומיד מתחילים עוד פעם ללמוד מהתחלה בראשית, דוקא בגלל זה שיהודי שוכח כל מה שהיה עד עכשיו, יש לו את הכח להתחיל מחדש. יהודי צריך תמיד לעשות התחלה חדשה, לשכח כל מה שעבר עד עכשיו ולהתחיל עוד פעם בחיות מחדשת, כאלו הוא רק עכשיו נולד, והוא מתחיל לעבוד את השם יתברך בפעם הראשונה.

נוהגים בשמחת תורה כשמרימים את הספר תורה בהגבהה מרימים את זה הפוך לצד השני, זה שמרים את הספר תורה רואה רק את הצד הריק של הקלף, זה בא ללמוד את האדם שאפילו שהוא עכשיו כבר גמר את התורה, הוא כבר למד את הכל, שלא יאמר אני כבר לא צריך ללמוד, אלא מראים לו קלף חלק שהוא אפילו עוד לא התחיל ללמוד, הוא צריך עכשיו להתחיל בהתחדשות, ואפילו שהאדם רואה את עצמו כמו קלף ריק, אין לו שום תורה בעצמו, הוא גם יכול להתחיל מעכשיו כמו ילד קטן שנולד עכשיו והוא מתחיל את חייו בחשק חדש.

מסתובבים עם התורה הקדושה סביב הבימה פעם אחר פעם, אנחנו עכשיו בסוף של הימים הקדושים, עשינו ראש השנה, צמנו והתפללנו ביום כפור, ישכנו בסכה ונענו את ה' מינים. כל יהודי בונדאי התקרב להשם יתברך בימים האלו, לכל יהודי יש נשמה קדושה שרוצה להיות ראויה וקרוכה להשם יתברך. כל יהודי בונדאי קבל על עצמו דברים טובים במשך הימים האלו שהוא רוצה לעזוב את הדברים והמעשים הרעים ולהיות יהודי טוב וראוי; הבעיה היא שלא נכנס למח שלנו שאנחנו יכולים להראות את זה ולהוציא את זה מהכח אל הפעל, אנחנו מרגישים שאנחנו כל כך קשורים למעשים הרעים שלנו, ואנחנו לא יכולים להשיג איך אנחנו יכולים לצאת מזה.

לכן רוקדים מסביב לבימה, זה מראה על כל הדברים הטובים שמסתובבים במח שלנו ולא נכנסים בפנים, שנתחיל לעבוד על זה שכן נכנס את זה לראש, ונשתחיל להבין שאנחנו פן יכולים להצליח. עם רצון וחשק גדול יכול כל אחד להגיע לדברים הכי גדולים, כל יהודי - ללא יוצא מן הכלל לא משנה איך הוא נראה ואיך הוא מתנהג - הוא יכול להיות יהודי טוב וצדיק גדול, הוא צריך רק לפתח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך בשפה שלו, לספר להשם יתברך כל מה שעל לבו, ומצד שני הוא צריך להתחיל ללמוד את התורה כל יום, זה מנקה את האדם מפל הלקלות, וזה מקרב אותו להשם יתברך, וכל יהודי יכול לזכות לזה בדרך הקלה.

להרוג את היהודי, הוא רוצה למר לו את החיים בעולם הזה ובעולם הבא. היצר הרע יורה לתוך היהודי חצים שמשוחים בסם של כפירה ואפיקורסות, הוא מכניס למחו של האדם מחשבות של כפירה, הוא רוצה לעקור אותו מהאמונה שלו, שיעזוב את השם יתברך, כי כאשר האמונה נחלשת אצל יהודי הוא כבר גמור, הוא מאבד את המצב רוח שלו, והוא מאבד את החיים שלו בעולם הזה ובעולם הבא, והיהודי כבר לא יודע מה לעשות עם עצמו.

לכן יש לנו את רבנו הקדוש שהוא הרופא שלנו, הוא יכול לרפאות אותנו. פשוט את השכל שלנו, ונקח את העצות והלמודים של רבנו הקדוש, הוא יוציא מאתנו את הסם הרעיל שהיצר הרע ירה בנו, ונוכל להתחזק באמונה, וכך נהנה מחיינו בעולם הזה ובעולם הבא. אנשי שלומינו נוהגים שבשמחת תורה כשרוקדים עם התורה בימים, אז נשבעים שתכף ומיד אחר ההסתלקות מהעולם, ילכו אל רבנו ז"ל בעבור תקון כמו שרבנו אומר לאחד שעמד לפני פטירתו מהעולם, שישבע בנקיטת חפץ שמיד לאחר פטירתו הוא יגיע לרבינו הקדוש כדי שיתקן אותו (עין ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה).

האמת היא שאם הזמן של השמחת תורה מסגל כל כך, שאדם יכול לפעל שיבוא לרבינו מיד אחר ההסתלקותו, על אחת כמה וכמה הזמן מסגל לפעל שבעולם הזה בחיים שלנו פה נזכה להגיע לרבינו הקדוש, כלומר שנוזק ללמוד בספרים של רבנו הקדוש ולקיים את עצותיו ואת למודיו, ונוכל נקבל פאן בעולם הזה את התקון הנכון, ויהיו לנו חיים מאשרים ונעימים.

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון
השבוע נתנם הגליון
על ידי הרוצה בעילום שם
השם יעזור שיהיה לו ברכה והצלחה
בכל הענינים ברוחניות ובגשמיות
 ניתן לתרום עבור הוצאות הגליון בכל העמודות של
נדרים פלוס על שם היכל הקודש ירושלים

מינה למשכחה
סימורי תפילה, סימורים
לילדים, ראיונות, שיחות
חברים, ועוד מדורים מעינינו
קול ברסלב באידיש
0797040066, 1, 7

הפצה סנטר - ירושלים עיר הקודש
 סמורים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB |
 שיעורים | חיזוק יומי | נגינים | טכנאות
- מראש הישיבה שליט"א -
להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מזהרא"ש זיע"א
התקשרו 052-7644-664

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סימורי תפילה; מתכונים; ועוד
 ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 845-351-0910 / 212-444-9169
 אנגליה 03303502363 / קדה 438-300-9090
 חיזוק יומי במייל rabbirothhebrew@gmail.com / 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגינים; סימורי תפילה; ועוד
 ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 845-351-0910 / 212-444-9191
 אנגליה 03303502361 / קדה 438-300-8080
 לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com